

N:o 21.

Af herr **J. Bromée**, om utsträckning af den utaf Kongl. Maj:t föreslagna vakansersättning till de indelta rusthållsrotarne vid kavalleriet i Jemtland.

Med anledning af Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna proposition n:o 1, deruti föreslås beträffande kavalleriet, att rusthållen vid skånska husar- och dragonregementena må, de tillfälligt karlvakanta genast och de öfriga, i mån af nuvarande ryttares afgang, sättas på vakans mot erläggande såsom vakansafgift af ett belopp, motsvarande de i lagen af den 5 juni 1885 rustningstungan vid dessa regementen åsatta värden, anser jag det lika billigt och rättvist, att jemväl det i Jemtland indelta kavalleriet sättes på vakans mot erläggande såsom vakansafgift af ett belopp, motsvarande de i lagen af den 5 juni 1885 rustningstungan för dessa rusthållsrotar vid kavalleriet åsatta värden. De vakansafgifter, som härför inflyta, kunna ju lämpligast användas för värfning af kavalleri i Jemtland.

Det torde vara obestridligt, att bland indelningsverkets bördor, de vissa och ovissa, icke någon kan jämföras med den effektiva rustningen i tyngd och ojemnhet, såväl därför att hästarne stigit i pris betydligt sedan roteringen genomfördes, som därför att genom ökade öfningar för ryttaren och högre värde å arbetet dennes löneförmåner betydligt stigit under tiden. De ovissa besvären gå i många fall icke af för småsummor, då en hel del rusthållare årligen för skoning eller omskoning af nummerhästen, under det denne är i kronans tjenst och oaktadt han å särskild tid och möte förut uppvisats för besigtning af skoning och oaktadt särskilda reservskor och söm medsändas till kommanderingen, får betala rätt många kronor, samt vid remontering, om

än 5 å 10 hästar uppvisas men som förklaras oantagliga, böter från 25 till och med 100 kronor, förutom kostnaderna för inställelsen vid remontering. Sådana utgifter synes så mycket orättvisare, som rust- eller rotehållaren icke har någon bestämningrätt om remontens beskaffenhet eller anses kompetent bestämma, om den eller de hästar, han till remonteringen anskaffat, äro antagliga.

Hvad i öfrigt kavalleriet vidkommer, yttrade redan 1885 dåvarande chefen för landtförsvaret till statsrådsprotokollet, att man börjat allt allmännare inse, att indelningsverket icke är någon lämplig organisation för kavalleriet. Under 1889 års riksdag framlade också Kongl. Maj:t proposition till Riksdagen med förslag om kavalleriets sättande på vakans, och jag anhåller vördsammast få hänvisa till denna proposition jemte departementschefens anförande till statsrådsprotokollet.

Af en fackman, som dessutom är väl hemmastadd med det jemtländska kavalleriet och öfriga förhållanden derstädes, har meddelats mig, huru olämpligt det är att på samma ställe hafva två sorters kavalleri, ett indelt och ett värfvadt; sådant skulle i många afseenden, som han angaf, möta betydliga svårigheter och hafva rätt ledsamma följder.

På samma gång som truppen, enligt ofvan påvisade anföranden af departementschefen, blefve bättre, om kavalleriet i Jemtland sättes på vakans och hela kavalleriet derstädes värfvas, anser jag att det vore en billig rättvisa mot rust- och rotehållarne, som derigenom finge sina bördor jemnare fördelade.

För den skull får jag, för den händelse Riksdagen i öfrigt bifaller den af Kongl. Maj:t afgifna propositionen om förbättrad härordning och skånska kavalleriets sättande på vakans, vördsammast föreslå

att Riksdagen måtte besluta, att de indelta rusthållsrotarne vid kavalleriet i Jemtland sättas på vakans mot erläggande såsom vakansafgift af ett belopp, motsvarande de i lagen af den 5 juni 1885 rustningstungan för kavallerirotarne *derstädes* åsatt värde samt i öfrigt under samma vilkor, som i den kongl. propositionen äro föreslagna för skånska kavalleriregementenas vakanssättning.

Stockholm den 28 oktober 1892.

*J. Bromée.*